

Edebiyat Defteri

Derya Dender -Yazıları-

Oluřturulma Tarihi:
6 Nisan 2024 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

SEN HIÇ..!

.. sen hiç kendini anlatmak istercesine sessiz çığlıklar attın mı tüm evreni sağır edercesine..
sen hiç nefes almanın bile zor olduğu bir karanlık hücrede, bedeninin ölümünü seyrettin mi?
sensiz kalan bedenimin nefessiz kalmalarını..
sen hiç umutsuzca bekledin mi gelmeyeceğini bile bile camda..
bekledin mi bir bahar akşamı yakamoz olmadan ışık yakmak istercesine evrene..
deryaların kan revan içinde özlemleri biriktirdin mi yüreğinde..
yürek yangınlarında kor ateşler içinde hasret ile daldın mı maviliklere..
kızılmavi bir okyanusun ortasında kalıp bir damla suya hasret yaşadın mı hiç..
gözlerine bakıp görememek, yüreğinde olduğunu bilip de kendini anlatamamak nedir bilirmisin..
avaz avaz haykırışlarda kendi anlatmaya çalıştın mı dolu dizgin..
şiirlerde anlatmaya çalıştın mı kendini sevdana..
konuşamadıklarını şiir şiir anlatmak istercesine yazdın mı kalemleri bitirircesine..
anlatmaya çalıştın mı söyle..
çığlıkların kulaklarını sağır edip, yine susmalarını giydin mi üzerine..
ruhunda kopan boranlarla yaşamayı öğrenebildin mi?..
anlatmak isteyip hiç anlatamamak.. dilinin yetmediği, kelimelerinin yetersiz kaldığı bir sevdan oldumu hiç..
söyle seni sana anlatmak istercesine kanatları kırık bir güvercin olabildin mi?
böyle bir sevdayı taşımaya çalışırken sırtına batan dikenleri nasıl temizledin..
dikenlerin izlerini gizlemeye çalıştın mı sen..
yüreğine batan kelimeleri tedavi etmeye çalışırcasına sustun mu avaz avaz..
anlatmak istedikçe yüreğimi, anlamayanlara sustun mu çığlık çığlık.
sen hiç yapabildin mi bunları..
sevda yokuşlarında deryalarım kan ağlarken..
yokuşlarda yalın ayak koşarken ayaklarıma batan taşları ..
görebildin mi? yürek gözünle..
bir dene yüreğimdeki can kırıklarını temizlemeyi...
hele bir dene bakalım başarabilecek misin..
kırmamak için susmayı denedin mi..
ben sustum artık..
anlayana sustum avaz avaz yine..
bir yerime koy kendini.. yürek sesimi dinlemeyi bir dene..
yerime ben olmayı dene bir..
işte o zaman anlarsın ne düşündüğümü.. !
bir ben olmayı dene sonra yargıla beni ben olduğum için.. ! "Bu Bir Derya Dender Şiiridir.."04.03.2012.... 19:15

Vazgeçtiklerim .!

Basabilirsen adı Aşk oluyor ☞

Adı siir oluyor

Yürekten giden gidene ,

Vazgeçtiklerim şimdi bin perişan .! Bir sarstım ki bu yüreği , hayat toz duman .

Enkaza dönen ruhuma

Gömdüm gecmisi , selası okunurken ..!

Rekatsız kıldılar namazını geçmişin ..!

./..

Ve

Bir ezan eda'sıyla okundu Aşk'ı ulvi ruhuma en derinden ,

Ömrün orta yerinden

Geçiyorsun ya

Adına şiirim der paçalarımın akarcasına sıırıslam sen kokan kalemim ağlıyor yokluğunda

Bil istedim ...! DDD

AHLAK ve / SIZLIK

AHLAK/ve SIZLIK

DÜNYA FANİ BİR KAZAN
VARMİ HEP YADLANIP ÖLEN
AKLINI BADİNA DEVŞİR EY İNSAN
ÖLÜM DE VAR
KIRMA YÜREKLERİ BİLEMEZSİN O YÜREKTE KİMLER GİZLİ
ÜZME ANNELERİ
ÜZME KADININI
AHLAK , ÖRF VE ANANENİ KORU Kİ
YAŞ ALDİĞİNDA
YAŞIN KEMALE ERDİĞİNDE HESAP ÇETİN
SİNAVDASIN EY FANİ BEDEN SİNAVDA
AHİRETTE YOK KOPYA ..!

10 yıla yakın sayfam var be bir müddet ara vermek zorunda kaldım 5 yıl kadar
Döndüğümde de yola yeni şiirlerle devam ederim diye düşünürken
Birden yüreğim parçalandı gördüklerim
Yaşanan ve yaşatılanlar karşısında ,
5 yıl öncesine döndüğümde
Profilimde en az 1000 kişi olmasına rağmen bazı rahatsızlık Verenler dışında bu son günlerdeki kadar üzülmedim
Hangi ara yitirdik AHLAK olgumuzu
Ne ara verildi selasını Ahlak dediğimiz
Bizi biz yapan güzel duygumuz özümüz
Hangi ara yitirdik
Kadına bir obje gözüyle bakmaya
AHLAK yerini ahlaksizliğa terkederken
Biz toplum olarak nerdeydik ?
ANA deriz bizi doğuran
9 ay bedenimde büyüten besleyen
Doğduktan sonra da ömür boyu bizi karşılıksız koruyup kollayan
Nerde kaldı ANALİK kavramı
onu da mi yitirdi yoksa
Bu gün, dün ve yarın
Sosyal medya denen be sanal diye adlandırdığımız
Reelde gözümün içine bakıp konuşamayan acizler
Yürek hırsızlığına soyunup
Milletin karısına, kızına ,ablasına ,bacısına,
Çaldığı siir , resim vs'Lerle adına Aşk koyup şehvetin
Askın adını kirlitmelerine hangi ara göz yumar olduk ..!
İnsani insan olarak sevebilmeyi ne ara unuttuk da cinsel obje gözüyle bakar olduk .
Karşıdaki KADİN
Annen olan da bir kadın
Be yüreği var duyguları var
En önemlisi AR, NAMUS, ONUR ve SEREFİ var .
Bu kavramları sözlükte bulmaktan bile aciz
Bu kavramı öğrenmekten , Yasamaktan aciz olabilirsiniz
Sözüm meclisten dışarı
Bunlar toplumu toplum yapan
Her dinde yer alan
A H L A K
sadece kavram değil
Yaşanırsa değer kazanan bir olgu ..!
Bilmeyenler BİLİN İSTEDİM ..!
Eşinize , Annenize yapılasa
Ne düşüneneğiniz çok merak ediyorum
Yapan kim olursa olsun
İster KADİN , ister Erkek
Ben ayırım yapmıyorum
İ N S A N diyorum Allah'ın yarattığı en mucize varlık olan insan .

Ey insan ođlu silkelen kendine bir gel
Bu dŸnya fani gelip geçersin
Konup gersin ..!
Sanma ki baki kalırsın
Kırdığın , ŸzdŸđŸn , haddini astığın kadar
Yasarsın yaşattıklarını .!
ALLAH o kadar bŸyŸk ki
Yine en ktŸ insan bile olsan
Tövbe kapını asla kapatmaz
Ta ki selâ' n verilene dek ..!
mrŸnde ilk kez de olsa
Bir el a af dile
Helalleřmeyeceđim yŸrekler biriktiriyorsun ahirete
Yarın lŸm kapına geldiğinde bulamazsın hiç birini
Simdi senin icin laylaylom zamanı
Ama unutma ki
Allah verir son kararı
Dilerim bu ahlaksızlık son bulur
Dilerim ki Allah'a bir tövbe edecek vaktin olur
Merhamet edenlerin en merhametlisi Allah
Dua et ki af etsin seni ..!
AHLAK bir kavram değil
Yařarken hayati kolaylařtıran
Hak ve hudutları da belirleyen
Aileni seni evreni herkesi koruyup gözeten kavram
Umarım bu yazımı okuyan birilerinin yŸređine , vicdanına dokunabilirim ..!
ŸzgŸnŸm insanlığımdan utandıranlardan
ŸzgŸnŸm kadın olmaktan tiksindireler yŸzŸnden
ŸzgŸnŸm!
Tek bir kişi dŸzelse TŸRKİYEM dŸzeler
Artık bu AHLAK DUYGUMUZU
ÖRF VE ANANELERİMİZİ HATIRLAYALİM
LŸTFEN
ALLAH GŸZEL AMELLE BERABER
GŸZELİ GŸZEL YAPAN AHLAKİDİR AHLAKİ .!
BEN GŸnŸme Ahlar saklamam bilir yaradan
Ahlaklıyıda ahlaksızıda bilir yaradan
Kendimizi ; DŸzelmek , dŸzeltmek dileđiyle

SAYGILARIMLA DERYA DENDER
15 //09/2018 /.....15:25

“DÜŞ’ÜN ÖMRÜMDEN, ZATEN KALABALIK DÜŞLERDEN ÇIKMIŞ KADER ÇİZGİM “

“DÜŞ’ÜN ÖMRÜMDEN, ZATEN KALABALIK DÜŞLERDEN ÇIKMIŞ KADER ÇİZGİM “

Hayatın belirsiz yozluğunun içinden geçerken, düşlere ipotek konmuş meğer..
Güneşin doğumunu beklerken, gökyüzünde hırçın yağmurlar şimşekleri doğuruyor avaz avaz.
Belli belirsiz bir bulutun ardında kalmış umut.
Göz yanığı saatlerin, içinden akıyor muzur yağmurlar, hasreti beleyip muzur gülüşleri takip yüzüne..

Zifiri karanlığın içinde pırıl pırıl parlayan, yüzlerine ışıltı bulaşmış insanlar da var bu dünyada bilirim..
İsyanın yasaklandığı bir dünyaya merhaba demeyi öğretiler, kafamıza vura vura.. Yüreklerde pervasızlığın tırnak izleri birikmiş, gidişatın akışına uy denmiş bilinç altına işlenen imgelerle..
Gidilen yollarda kocaman bir sevgi var mı?
Bir nefes mola verdiren diye düşündüğünde insan..
Dokunmalı dedim kendi kendime.. bir mırnav kediye, bir harfe, bir şiire.. hatta bir kitabın kıvrılmış sayfasına sokul..
bir insanın yüreğine dokun, usulca öp ve kaç..

Mevsimsiz açan bir çiçeğin notaları arasında dans eder mi bu yürek?
Sarparanan karanlığın içine bir kandil yakar mı taç yaprağı minik bir papatyanın.. yoksa o da mı pes etmiş hayattan..
nefesini okşasam can bulur mu bir damla çiğ tanesi?
Gülen bakışlar birikir mi salaş sokağımın kaldırım taşlarında ? melodileri geçer mi gönül tenimden ?
Keşke her istediğimiz gerçekleşebilse değil mi?
İstediğimiz renkleri giyemedik üzerimize.
İstemediğimiz düşleri giydirdiler hep ruhumuzun bedenine..
Olmak ya da olmamak diye kandırıldık asırlardır..
Nasıl olmak isterdin diye soran olmadı, işlerine geldiği davrananların insafına emanettik..

Gökkuşağının renklerini tanıtmadılar yüreğimizde. Ya siyahta var olduk, ya beyazda..
Oysa; siyah ve beyaz renk değilken, renk olduklarına bile inandırıldık..
Gözün görebildiğinde gizli renklerin varlığından habersiz göçüp gitti neslimiz..
Rüzgar gülü kağıtlara döşeyip renkleri, sorgulamaya izin vermeyen asrın, bilinç altı, akıl_sızlık oyunlarına mahkum edildik.

Düşünmenin suç, konuşmanın hata olduğu anlatıldı hep.. Yaşama özgürlüğünü kilitli sandıklara koyup, tavan arasına hapsettiklerini öğrendiğim gün, azat ettim heceleri..

Hep çıtı pıtı olmalıydım oysa.. sözde bu hayata.
Kimse anlayamadı sözlerimin satır arasındaki beni.. sükutu giydim dileme!
Kırdılar, kırmadım, üzdüler yine de üzmedim. Nasır tutan acılarıma,yara bandını takıp, cümleleri kırılmış ömrümü tedavi ettim şiir ile.. çekip isyan bayrağını.. azat ettim artık yürek kalemimi..
Hayatın akıp giden nehrinde, kelimelerin kafasını karıştırıp, eğip büküp işliyorum nakış nakış şiirlerime..
Karmaşık cümlelerin virajlarında dolaşanların biraz düşünmesini sağlamak, beyin jimlastiği yaptırmak..

Yargılamak, sorgulamak ne haddime..
Sustuklarımdan beslenirken, yazdıklarımla semizleşti yaşam.
Acılar, hüznler, özlemler kişilere özel duygular..
Empati insana yakışan olgular..
Yürek yandıkça, demlenen ömür..yüze atılan çizikler, saçlara dökülen karları, kâr sayıp..
Ömrümü hiçe sayanlara daha fazla müsamaha göstermeyi düşünmüyorum.

Öncelikle sakin ol! diyorum kendime.
Kanatların varsa uçar gidersin.
Bir kelebeğin kanatlarından fırtınalar oluşur..
Yeterki güven yüreğine.. bir gülümseme tak dudağına, bir yerden başlamak gerek nasılsa..
Fırtınalar , yağmurlar olsa da hepsi geçici nasılsa.. bak .. gökyüzü yukarda, olması gerektiği yerde süzülüp duruyor..
ve
Bakalım o maviliklerde ne sürprizler gelecek yeniden. DDD
(Mahlas; Derya Dender)

AYRILIK VAKTI

“AYRILIK VAKTI”

Mazi gönülde yara izi, biten ömür soframa gelen tuz gibiydi bu haylaz yaşam ! Basıyoruz yine bağrımıza anne şefkatiyle, tavan arası saklı sevda anılarını ! eskiyen anları biriktirip, haraç mezat satışı sunmuyoruz .. pamuklara sarmalayıp, arada da tozlarından arındırıp öpüyoruz hislerini kaybetmiş bir suretle !

Ve

Ağırlaşır düşünceler ve gece gibi çöker böğrüne, yorgunluğu berduş hayatın .. Çaresizce dayarsın ak düşen saçlarını, yastığın taş kesmiş koynuna !

Kırık dökük yüreğini , örtüp gecenin tenine, avutursun harflerin ninni sesleriyle .

Ağırdır, karanlık düşmüş odanın tavanı, düşerken damla damla hüznün yığınları üzerine, ağırlaşır düşlerini kaplayan çiçeklerin solmuş yaprağı ! Kokusu yitik bir ömür biçilmiş kısmetine, eyvallah der giyersin üzerine ..

Göz bebeklerin şahitlik eder, susamış yokluğun boğaz'ında, girdaba kapılıp giden nefes ..

Soğuk bir yok oluşun başlangıcı, yine cümleler .. Bütün haylazlığını takmış yine gülüşüne , dalga geçer edasıyla karşıdan bakmakta ..

Üflese dağılacak hayatın dalgalı saçları, oysa; bir avuç toprağa okunmuştu ismi bu yüreğin .. Yine o bir avuç toprağı serpiyor ruhuma ..

kapılıp gidersin öylece bir meçhule .. Tüy hafifliğinde uçuşuyor düşlerin etekleri .. Haydi şimdi ayrılık vakti !

Vuslata veda vakti ! Hoşçakal anılardan yükselen çılgılık .. Hoşçakal ! DDD

Derya Dender

13/6/2020...14:36

DİLİN KANBURU

BÜTÜN BABALARIN ve BABA ADAYLARININ GÜNÜNÜ KUTLUYORUM !
AHİRETE GİDENLERE ALLAH'TAN RAHMET DİLİYORUM ..

“ DİLİN KANBURU “

Cümlelerinden ürperdiğimiz gönüllere suskunluğumuz, damakta asılı kambura döner ! Kalbura dönmüş acılardan dökülür kalemde tane tane harfler ..

Kor olup yakar, kırık dökük ruhun çocuk yüreğini ..

oysa diye başlayan hecelerin, boynu bükük kelimelerin yağar gözünden keşkeleri !

İyikiler biriktirmek gerek bu ömre artık .. çıkartıp keşkelerin yırtık hırkasını, atmalı anıların çöplüğüne ! Bir kibrit çakıp, ateşe vermeli seyran olan samanlıkları . Gönlü titreten arsız sözcükleri, söküp çıkartmalı damağın kamburundan ..

sermeli gökyüzüne, mavisini kayıp hayata biraz mavi çizmeli , biraz pembe , biraz yeşil !

Tohumları umut niyetine serpmeli gönüllerin toprağına !

Senaryosu belli oyunmuş bu yaşananlar, roller dağıtılmış bizler birer figüran !

Körebe oyunlarının elması, armudu kaybolmuşluğun şehrinde, genleri bozuk meyvesi ömürlerin !

Yarasalar sarmış gökyüzünde kuşlar kayıp !

Kayıp giden hayatın çoban yıldızında kalmış sürüsünü yitirmiş çoban !

Çıban misali kaplamış yürekleri sevgisizlik !

Gülüşlerde bir arsızlık saklı sanki !

İki yüzlü yürekler sarmış evrenin masumiyetini ..

vefa İstanbul'da semt adı kalmış adeta !

Saatler bile umarsızca akıyor her zamanki gibi, değerler toprak altında çürümeyi bekleyen bedenler gibi !

Çoktan selası verilmiş meğer insanlığın !

Unutmuşuz hakları helal etmeyi bile ! bırakıp hesapları mahşere teslim etmişiz meğer ..

“AYRILIK VAKTİ”

Mazi gönülde yara izi, biten ömür soframa gelen tuz gibiydi bu haylaz yaşam ! Basıyoruz yine bağrımıza anne şefkatiyle, tavan arası saklı sevda anılarını ! eskiyen anları biriktirip, haraç mezat satışa sunmuyoruz .. pamuklara sarmalayıp, arada da tozlarından arındırıp öpüyoruz hislerini kaybetmiş bir suretle !

Ve

Ağırlaşır düşünceler ve gece gibi çöker böğrüne, yorgunluğu berduş hayatın .. Çaresizce dayarsın ak düşen saçlarını, yastığın taş kesmiş koynuna !

Kırık dökük yüreğini , örtüp gecenin tenine, avutursun harflerin ninni sesleriyle .

Ağırdır, karanlık düşmüş odanın tavanı, düşerken damla damla hüznün yığınları üzerine, ağırlaşır düşlerini kaplayan çiçeklerin solmuş yaprağı ! Kokusu yitik bir ömür biçilmiş kismetine, eyvallah der giyersin üzerine ..

Göz bebeklerin şahitlik eder, susamış yokluğun boğazında, girdaba kapılıp giden nefes ..

Soğuk bir yok oluşun başlangıcı, yine cümleler .. Bütün haylazlığını takmış yine gülüşüne , dalga geçer edasıyla karşıdan bakmakta ..

Üflese dağılacak hayatın dalgalı saçları, oysa; bir avuç toprağı okunmuştu ismi bu yüreğin .. Yine o bir avuç toprağı serpiyor ruhuma ..

kapılıp gidersin öylece bir meçhule .. Tüy hafifliğinde uçuşuyor düşlerin etekleri.. Haydi şimdi ayrılık vakti !

Vuslata veda vakti ! Hoşçakal anılardan yükselen çığlık .. Hoşçakal BABA ! DDD

Figen Yorulmaz (Mahlas : Derya Dender)

13/6/2020...14:36

İYİYİZ

İYİYİZ..

Sen geçiyorsun ya gönül evimden,
biz de kendimizden geçiyoruz o anda aniden..
ve
Soranlar oluyor ya nasılsınlara bürünmüşlüyle..
Cevabı o kadar da basit değildi bu sorunun aslında..

Her iyiyimlerin altında,bir dünya enkaz gizleriz aslında,
tıpkı yürekteki ceset kokusunu
naneli cümlelerle temizlemek gibidir aslında..
Bazen bir yanardağın lavlarını utandıracak
kadar yanar kavrulur ömür, yine de
sen merak etme iyiyim ben der geçiştiririz.

Aslında gözlere ilişir hüznün alın teri,
kara bulutlar oturur gözbebeklerine,
ha yağdı ha yağacak bekler sinsice..

ardından bir ses duyup dökülür tüm hatıralar
gibi kirpikten sağanağı.. "Sen iyi ol bu bana yeter" diye
duyulur ya uzaklardan..

İşte o zaman zapt etmek imkansızlaşır,
seller kaplar denizi kışkırtan edasıyla..
Evet iyiyim arkadaş, sesini duyduğumda,
yüreğine sarıldığımda, bir cümlene hasretin
iftarında, iyiyim işte yüzümdeki çizgiye
seni gizlediğimde iyiyim. Her sabah seherinde,
melteme fısıldadığında sevdayı,

Her gece iyi geceler cancağzım dediğinde iyiyim..
Düşlere senli daldığımda, her nefes aldığımda..
Gülüm diyişlerinde ben hep iyiyim..
Hayata bu yalanı fısıldadığımda da iyiyim,
merak etme beni buralarda, biz yürekteki
şiiirin satır arası öznesi sen oldukça iyiyiz.. DDD

Derya Dender 5 Temmuz 2022 ... 17:02 / İs-tan-bul

E(K)MEK KOKUSU!

E(K)MEK KOKUSU!

EK-MEK - EMEK KOKUSU!

Sevda bana her sabah, sıcak bir ekmek kokusuyla gelsin..

Sabahın müjdesi bir ışıltı, güneş yine her zamanki vazifesinde,
onun için rutin bir görev ve her zamankinden daha bir ışıltı saçıyor..

Aylardan Temmuz yılın bitmesine az bir zaman kalmış..

İnsanlığı ısıtmak adına ıslıl ıslıl bir gökyüzünde salına salına ilerliyor güneş..

bir sokak ve sokakta bir hoş sessizlik,
sabahın erken saatleri in cin top oynuyor dediklerinden..

Bir nefes çektim ciğerlerime, burnuma bir fısıltı,
mis gibi bir sıcakık ekmek kokusu,
kimine aş, kimine iş, kimine hayat, kimine ise yasaklanan..

Her bir ömrün vazgeçilmezi. Emegin, alın terinin kanıtı gibi..
kim duyarsız kalabilirdi ki bu kokuya..

Kimine aşkın dokusu, kimine hayatın kokusu..

İnsan kokusuyla doyar mı?

Hayata doyamayan bizler, bir ekmek kokusunda bile doyuma ulaşabiliriz bazen..

Sizi bilmem ama, ben yemeden de doyarım mis gibi bir ekmeğin kokusundan
geçerken ömrüm..

Alıp götürür başka başka diyarlara, kokladıkça damakta bıraktığı tad.
Kokusunda ayrı ayrı bir dünya hayat..

Dedim ya kimi insana aş, kimi insana iş..

Emeksiz yemek olmuyor ya, işte her canlı bir emek verir,
kimisi ekmek olur, kimisi emek..

Tıpkı dünyayı aydınlatmak adına her sabah
gökyüzünden gülen yüzüyle bize günaydın diyen güneş misali..

Tıpkı her sabah bir nefeslik uyanmak gibi..

Eyvallah hayat, bu günde yine kapını çaldık, bir nefeslik canımızla,
yine bir tutam sevda çaldık, güneşin teninden..

Akşama ay çıkar, bize gösterir mi gülen yüzünü bilinmez..

Fakat yine o da bir nefeslik canıyla vazifesinin başındadır bilirim..

Kimi zaman saklar kendini bir bulutun teninde..

Kimi zaman da ışıltı ışıltı gözleriyle merhaba der geceye..

Haydi biz de bir ekmek kokusundan hayatı koklamaya devam edelim..

Huzuru bir tutam güneşin tenindeki ışıltıya fısıldayalım..

Affetmeyi başarabilirsek, sevmeyi de başarabiliriz..

Biraz benlik hırkamızı çıkartıp, az biraz empati kurmayı deneyelim..

Bıkmadan usanmadan örnek alalım, güneşten, aydan, bir nefeslik candan..

Her sabah hayat bir ekmek kokusuyla dođsun gününüze..

Bir düřün en güzel yerinde, sarıp sarmalasin aşk benliđinizi..

Benlik, senlik bulutlara yüklensin ve buharlařsin evrenden..

Birlik olmayı başarabilmektir asıl hayat.. bir olabilmekti sevda..

Bařarabilenlere selam,
bařaranlara aşk olsun.. ! DDD

Derya Dender 13 Temmuz 2022... 11:04